

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Nová složka (2)\Polacek_Jan-Ono.pdb

PDB Name: Jan Polacek-Ono
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 5.8.2008
Modification Date: 5.8.2008
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Jan Poláček
Ono

Všechno už tu bylo, a tak v honbě za originalitou sáhl Kilgore Trout daleko do minulosti. Vcelku logický krok, jak také jinak napsat román z budoucna? Román byl silně kybernetický a jmenoval se Ono.

Já jsem se o africkém království Kitara, jehož realie použil, dozvěděl teprve nedávno a nitky souvislostí se v mém vědomí propojily.

Příběh sám o sobě je dost rozvláčný a zajímavý je především pro detaily vedoucí hluboko za linku děje popisujícího fingovaný boj o následnictví, který má všechny pouze ujistit o tom, že se králem stane skutečně nejmnocnější.

Samozřejmě, že ten se boje vůbec neúčastní, ale pouze čeká, protože ví své (zřetelná paralela s Kita-rou). Osoba krále, jehož jedinou funkcí je sdružovat, je typická svou izolovaností zdůvodňovanou výjimečností, posílenou v Troutově kybernetickém světě i logickou nepohyblivostí vševědoucího vládce. V okamžiku, kdy stane na vrcholu a je všemocný, zrychlí čas, přesvědčený, že pokud bude vládnout déle než ti před ním, neupadne v zapomnění. Zajímavý je i jeho vztah k majetku - totiž vůbec žádný. Chová se jako smrtelně nemocný, kupovat je pro něj totéž co obdarovat. Se zdravím to ale nemá samozřejmě nic společného. Zřejmě vás už ani nepřekvapí, že jako správný král nikdy nespočine na zemi holou ani jinou nohou.

Na závěr si ještě všimněme schopností šamanů procházejících celým románem jako červená nit... a nejen jím. V Kitaře léčili zařY-kávadly, přikládáním rukou na rány, kouzly... o několik set let později léčitelé opět uzdravovali za pomoci podivné energie, prýšticí jak jinak, než opět z jejich dlaní... a srovněme je s Troutovými mágy, ano, je to totéž, ale to zdůvodnění: "Jak nejrychleji a bez

velkého zákroku opravíte jakýkoli přístroj? Bouchněte do něho jemně - z jedné strany - z druhé, klepněte s ním, a bez ohledu na to, co je uvnitř, je opět v pořádku." Ne vždy? Máte pravdu, ale riskujete něco, když použijete metod starých šamanů?

Troutovy postřehy mě donutily zamyslet se nad smyslem románu. Co v nás vlastně přetrvává? Jsou to pohanské bludy, konvence, nad nimiž neuvažujeme, anebo dávná zkušenost? Nevím, jestli právě to bylo úmyslem autora, či zda na mě zapůsobilo až srovnám Kitary, mých současných zkušeností a extrapolovaného Troutova kybernetického světa. Konečně, vzpomeňte si i vy na své porouchané rádio, které po vašem doteku opět jakoby zázrakem ožilo.